

Høringssvar fra Helmuth Nyborg til UVVU udkast vedr. sag: Ref-nr. 13/021368-03

Resume

Jeg takker et enigt udvalg for at frikende mig for videnskabelig uredelighed i en lang række væsensforskellige anklager fra de tre klageres side.

På to punkter foreslår et udvalgsflertal, at jeg kendes skyldig i videnskabelig uredelighed. Imidlertid laver den indkaldte ekspert og flertallet flere faktuelle fejl i deres analyse. Jeg skal på denne baggrund anmode det samlede udvalg om at frikende mig for alle anklager om videnskabelig uredelighed.

Der er tale om et forskningsprojekt, der dokumenterbart har fulgt alle rimelige regler for redelig forskning, som har været underlagt urimeligt snævre redaktionelle retningslinjer, og som kritiseres fra alle mulige og umulige vinkler af tre kollegaer.

Der er intet nyt i kritikernes fremgangsmåde. Siden 1997 har de systematisk angrebet min udforskning af individuelle og gruppe-forskelle i intelligens. For en kort oversigt herover, se Tidslinje-sektionen i mit første høringssvar. En mere fyldestgørende redegørelse findes på www.helmuthnyborg.dk.

Jeg skal samtidigt anmode udvalgsflertallet om at annullere sin henstilling om, at Decay-artiklen trækkes tilbage. UVVU har, så vidt jeg kan bedømme, ikke jurisdiktion til at fremsende en sådan henstilling i forbindelse med netop min Decay-artikel.

Jeg skal endeligt beklage, at klagerne ustraffet har kunnet tillade sig, gennem næsten to år, ensidigt, at negligere UVVUs henstilling om fortrolighed, til stor skade for mig. Jeg har senest noteret mig, at talsmanden for klagerne, professor, dr. Phil. Jens Mammen under overskriften ”*Helmuth Nyborg dømmes for forskningsfusk*” allerede den 21. juni 2013 ser sig i stand til upåtalte udtale til DJØF-medlemsbladet *Forskerforum*, at nu ”*er der endelig en konkret ’dom’ for, at Nyborgs ’videnskab’ er fusk. Den må have afsmittende virkning på forståelsen af hans produktion*”. Man merkt die Absicht und wird verstimmt.

1. Indledning

Jeg takker for fremsendelsen af udvalgets redegørelse, men vil indledningsvist klage over den lange behandlingstid. Den har gennem næsten to år tilladt tillade klagerne uhindret at lade hånt om udvalgets henstillingen om fortrolighed, hvorved de i rigelig mål har kunnet holde dagspressen og DJØFs medlemsblad *Forskerforum* ensidigt oplyst om sagens gang. Dette ensidige brud på fortrolighedshenstillingen har givet anledning til offentligt uimodsagte gentagne, grove politisk inspirerede angreb på min personlige integritet og forskning, og til a priori at fælde endelig dom over mig for videnskabelig uredelighed. Det er min opfattelse, at der er behov for en ændring af reglerne for UVVU, hvorved der bliver muligt at sanktionere ensidige brud på fortroligheden, for at beskytte de indklagede, som respekterer henstillingen.

Jeg skal i de følgende påvise, at udvalgsflertallet begår en række fejl i de analyser, der fører frem til påstand om videnskabelig uredelighed i to tilfælde.

2. Kildehenvisningen

Udvalgsflertallet vurderer på baggrund af foreliggende oplysninger og den eksterne udtalelse fra en ekspert, professor Lisbeth B. Knudsen, Aalborg Universitet, at kildehenvisningen til FN-data er vildledende, idet ”den benyttes til at understøtte data, som ikke fremgår af den kilde, der er henvist til”. Flertallet fandt, at dette var et alvorligt brud på god videnskabelig praksis, som må sidestilles med ’uoplyst konstruktion af data eller substitution med fiktive data’ ... og at dette brud var begået med grov uagtsomhed fra Indklagedes side” ... således ... ”at Indklagede havde begået videnskabelig uredelighed. Et mindretal ... fandt ”at den mangelfulde reference ikke er udtryk for en forsætlig eller groft uagtsom handling, der bør sidestilles med konstruktion af data, og mindretallet fandt derfor, at der ikke var sket et alvorligt brud på god videnskabelig praksis”.

Jeg skal i det følgende påvise, at flertallets vurdering hviler på **forkerte præmisser, idet data fremgår af den kilde, der henvises til.**

Vedlagte bilag 1 er den tabel, som fremkommer, når man søger på den opgivne kildereference (link) i Decay-artiklen:

http://www.un.org/esa/population/Publications/worldfertility2007/Fertility_2007_table.pdf.

Går man nu ind under ”Year 2000-2005”, ”Total fertility per woman” finder man rent faktisk de fødselsdata, FN angiver for individuelle mere-, mindre- og mindst-udviklede lande (FNs, *ikke min* terminologi). Det er rent faktisk de tal, model-analysen er baseret på. Det er disse tal der danner udgangspunkt for den proportionalomregning til antal fødte børn per 1.000 per år i delpopulationen efter etnisk oprindelse, som beskrevet i Decay-artiklen.

I de tilfælde, hvor der ikke foreligger en fertilitetsrate for en mere-, mindre-, eller mindst udviklet nation fra FN-kilden vælges den af FN angivne fertilitetsrate for det kontinent eller delkontinent, som nationen er placeret i. Disse tal er angivet med fede typer i tabellen under ”Year 2000-2005 og ”Total fertility per woman”. Det fremgår her, at den samlede gennemsnitlige fertilitet for de mindst udviklede lande er 5,0. Det er også vigtigt i forbindelse med Decay-artiklens konklusioner at notere sig, at de mindst udviklede lande, både ifølge FN's og andre opgørelser, har fødselsrater, der er 3-4 gange større end gennemsnittet i de mest udviklede lande. Dette sidste er helt afgørende, når dimensionerne skal vurderes. Selv et utrænnet øje ser her umiddelbart den konkrete årsag til, at **kurverne i grafikken i Decay-artiklen må knække**, ganske uanset metodevalg.

Det er derfor ukorrekt, når klagerne, udvalgsflertallet, og den indkaldte ekspert, professor Lisbeth B. Knudsen, Aalborg Universitet påstår, at kildehenvisningen er vildledende, og ikke understøtter anvendte data. Alene af den grund er **præmissen om, at der er tale om ”et alvorligt brud på god videnskabelig praksis ... uoplyst konstruktion ... eller substitution med fiktive data, ukorrekt.**

Fødselsrater for, hvad FN kalder *mere udviklede lande*, alle er sat til 9,6 i min analyse. Eksperten, professor Lisbeth B. Knudsen udtrykker tvivl om, hvor denne angivne fødselsrate kommer fra, og hvad den betyder, og udvalgsflertallet finder uden videre, at den også kan sidestilles med ’uoplyst konstruktion af data eller substitution med fiktive data’.

Hertil er at sige, at tallet 9,6 for det første er klart præsenteret og kort kommenteret i note *a* i den relevante tabel 1 i Decay-artiklen.

Dernæst skal jeg beklage, at UVVU tilsyneladende ikke har fremsendt en kopi af undertegnede første høringssvar til professor Knudsen. Denne undladelsesfejl i sagsgangen har betydet, at UVVU ikke forsynede eksperter med alle relevante oplysninger før bedømmelsen. I givet fald kunne flere misforståelser været undgået. Men da tvivl om tallet 9,6 klart indgår i ekspertens negative bedømmelse af præmisserne for indklagedes analyse skal jeg her igen 1) kommentere FN's beskrivelse af tallet – og, 2) begrunde, hvorfor det var/er fysisk umuligt at bringe hele den uddybende præcisering i Decay-artiklen.

Ad 1: Kommentar.

Crude birth rate indicates the number of live births occurring during the year, per 1,000 population or per 1,000 in a population group. For de såkaldt mere udviklede lande har FN den praksis, at anføre fælles crude birth rates, med 6 tal for perioden 2005 til 2015, for forventet lavt og medium niveau. Gennemsnittet, når højt niveau også drages ind, ligger på **9,575**. Dette dokumenterer FN på linket:

http://books.google.dk/books?id=GR2DJxITIqQC&pg=PA49&lpg=PA49&dq=World+Population+Prospect%2Bcrude+birth+rate%2Bmore+developed+regions&source=bl&ots=oF5qGzviMY&sig=U66ePAuI2Zlubor1S7bU4zZoaSk&hl=da&sa=X&ei=_ZrVUaSBDcyKswaG6oGACw&ved=0CFUQ6AEwBg#v=onepage&q=World%20Population%20Prospect%2Bcrude%20birth%20rate%2Bmore%20developed%20regions&f=false, Tabel 20, side 50.

Andetsteds har FN i 2010 også anført 9,60 i en farveillustreret oversigt over World Population Prospect. Desværre er linkene til tabellerne på adressen

<http://www.un.org/popin/wdtrends.htm#Fertility & Family Planning>.

nu tomme. Henvisningerne med rødt under linkene til pdf- og Excel-filerne viser hen til nyere materialer.

I forbindelse med flertals-anklagen om ”substitution med fiktive data”, er det væsentligt for eksperter og udvalgsflertallet at være opmærksom på følgende. Hvis jeg i stedet for tallet 9,6 havde valgt at ”substituere” med de faktiske nationale mål for fødselsrater for mere udviklede lande som alternativ, **havde det ikke gjort nogen signifikant forskel**. Dette beror på, at den af nødvendighed valgte simple annuitetsmodel (læs: data tillod ikke et mere sofistikeret metodevalg) har ringe følsomhed. Dette ses bl.a. derved, at da jeg rent faktisk kontrollerede for effekten af adskillige fertilitetsvarianter, gav det ingen væsentlige forskelle, hverken i det generelle billede eller i grafikken.

På denne baggrund holdt jeg mig derfor til FN's angivelse af tallet 9,60 for mere udviklede lande. Havde jeg derimod anvendt de 8 eller 12 fødselsrater i lav, medium og høj varianterne for perioden 2005-2020 lå resultatet på et gennemsnit på 10,192. Heller ikke dette gav nogen større overordnet forskel i analyse-resultatet.

Det er således forkert, når udvalgsflertallet påstår, at der er tale om ”substitution med fiktive data”. Der er intet *fiktivt* i at holde sig til de af FN officielt opgivne tal, og note a i tabel 1 i Decay artiklen beskriver kort, hvor tallet 9,6 kommer fra og hvad det betyder. Hertil kommer, at kontrolberegninger bekræfter anvendeligheden af det af FN opgivne tal, metoden taget i betragtning. I Decay-artiklen rapporterer jeg yderligere, at lidt forskellige fertilitetstal fra to andre kilder, også giver sammenlignelige resultater. Mere kontrol kan man næppe forestille sig muligt, de foreliggende fødselstals utilstrækkeligheder taget i betragtning.

Eksperten problematiserer også min formulering: ”UN recommends ...”.

Jeg medgiver gerne professor Knudsen, at UN ikke helt bogstaveligt *anbefaler* tallet 9,6, men vil dog fastholde, at FN udtaler, at tallet kan anvendes til at repræsentere de mere udviklede landes crude birth rates med god approksimation.

Det er vigtigt i forbindelse med kategorisering af FNs fødselstal at bemærke, at spredningen i FNs tabel for de totale fødselsrater for alle mindre og mindst udviklede lande er så stor (landene og regionerne imellem), at en fælles total birth rate ikke kan anvendes til fremskrivningsformål. De enkelte anførte totale fertiliteter per kvinde i de mindre og mindst udviklede lande/ områder omregnes derfor, som ovenfor nævnt, forholdsmæssigt til de anførte crude birth rates, idet jeg i modellen er henvist til at gøre brug af totale birth rates for delpopulationerne, de totale mortalitets- eller dødsrater (antal døde i året i alt i forhold til 10.000 i folketallet). Fremskrivningsmodellen bygger jo netop på fødselsraterne nationsvist noteret, minus den fælles dødsrate, plus nettoindvandringen, plus antal naturalisationer i de pågældende år, og på, at Danmarks Statistik (DS) ikke leverer rå-data bag fertilitetstallene nationsvis for udenlandske oprindelser.

Hvis professor Knudsen havde haft lejlighed til at læse mit første høringssvar, ville hun endvidere i fodnote 1 have kunnet tage højde for følgende: ’Der er tale om en simpel fremskrivningsmodel til retro-projektions-formålet, der år for år fra status pr. 1. januar 1979 (aflæst i DS) beregner ny status pr. 1. januar 1980 ved brug af data om nettoindvandringen og antal naturaliserede i form af antal statsborgere, samt aflæste (fælles) totale dødsrate i DK og folketallet for de pågældende år, ligeledes fra Danmarks Statistiks (DS) Statistikbanken (DSS). Herved fraregnes de udenlandske folketallet, og den etniske danske fødselsrate estimeres. Dette fremgår også af Decay-artiklen

Professor Knudsen ville nok heller ikke have skrevet: ’Men det virker også som om forfatteren bruger det som et udtryk for den situation, at der ikke skelnes mellem de etniske danskere og de ikke-etniske danskere’. Her misforstår eksperten hovedsigtet med Decay-artiklen, som er at erstatte juridiske med biologiske definitioner. Hun ville heller ikke have undret sig over mine begrundelser for valg af, og indhold i, den anvendte fremskrivningsmodel. Ingen af de anonyme review-specialister undrede sig over disse forhold.

Lad mig derfor gentage, at Danmarks Statistiks beregninger af fertiliteten hviler på definitioner af personer med anden oprindelse end dansk, herunder begreberne ’indvandrere’ og ’efterkommere’. Der er tale om juridiske definitioner, som fuldstændig ignorerer biologiske karakteristika, herunder den stærkt familiært arvelige IQ (hvor arveligheden efter de fleste

eksperterens mening ligger mellem 60-80%). Dette er den afgørende grund til, at de af Danmarks Statistiks anvendte juridiske definitioner er uanvendelige i forbindelse med hovedsigtet i Decay-artiklen. Dette er grunden til, at jeg vælger en alternativ befolkningsmodel, der frembringer et biologisk mere retvisende billede. Alt dette er nævnt i Decay-artiklen, og endnu mere udførligt i mit første høringssvar. Dette burde, efter min mening have stået klart, før ekspertens fremsatte sine kritiske bemærkninger i den forbindelse

Havde dette været tilfældet, ville det også have stået klart, at det **udelukkende** giver mening at anvende '...statsborgerskab som indikator på individernes etnicitet' i Decay-artiklen. Udtrykt lidt anderledes: Oprindelsesland eller oprindelig statsborgerskab er ikke ideelle indikatorer, men er fortsat klart bedre som indikator for biologisk etnicitet end senere lovmedholdelige juridiske begreber, såsom 'indvandrere' og 'efterkommere'. Senere "Fødested som oprindelse" er af samme grunde heller ikke anvendelig i forbindelse med sigtet med analysen i Decay-artiklen, idet IQ, etnicitet og familær arv hænger tæt sammen. Senere naturalisering annullerer ikke dette. Hvis udvalgsflertallet ønsket dette dokumenteret, skal jeg gerne fremsende fyldige referencer.

Professor Knudsen anfører i svaret til spørgsmål 3: 'Søgninger på nettet har fundet frem til artikler, hvor der ikke indgår IQ'.

Jeg er ikke helt klar over, hvorledes professor Knudsen problematisere dette "fund", men en ting må dog stå fast. Det nye i Decay-artiklen var netop at koble IQ sammen med en befolkningsprojektion. Når professor Knudsen ikke finder IQ-artikler med befolkningssigte kan det skyldes, at IQ-karakteristika, efter min bedste viden, ikke tidligere har været koblet sammen med en konkret befolkningsprojektion i forskningslitteraturen.

I Decay-artiklen beskrives IQ nationsvist ved gennemsnitlige rationale tal. Som sådan bliver IQ-parameteren nationsvis multipliceret som en konstant med befolkningsandelene i en separat tabel, efter at befolkningsprojektionen er gennemført serielt år for år. Dette betyder, at IQ-bidraget kun ændres af befolkningsandelene. Gennemsnitlig IQ i befolkningen bliver så et simpelt vejte gennemsnit med befolknings-andele som vægte. Heraf følger - for at undgå yderligere misforståelser - at IQ-karakteristika ikke har nogen som helst indflydelse på selve befolkningsprojektionen.

Alt dette fremgår tydeligt af den anvendte formel i artiklen og af den forklarende tekst. IQ-opregningen er blot ét af flere mulige biprodukter til befolknings-delen.

Det står også klart, at totale fertilitetsrater, fordelt på udenlandske oprindelser, **ikke offentliggøres af DS**. Her finder man kun årligt antal levendefødte i alt per 10.000 i folketallet. Når vendingen 'common' anvendes om f.eks. dødsraten, er det fordi denne dødsrate forudsættes fælles for etnisk danske og etniske af anden oprindelse. Dette står i Decay-artiklen. Der er således intet uforståeligt i 3. afsnit øverst 2. spalte som anført: Der findes kun totale fødselsrater og totale dødsrater fælles for etniske danskere og immigranterne og deres børn i Danmarks Statistiks offentliggørelser. Dette er der også behørigt redegjort for i mit tidligere høringssvar.

Resumerende er det min opfattelse, at det er en fejl i sagsbehandlingen, at professor Knudsen ikke fik mit første høringssvar til gennemsyn før hun kommenterede sagen. Deraf kunne noget af den rejste tvivl måske have været undgået.

Jeg vil endvidere fastholde min påstand om, at kildehenvisningen og noter viser fuldt korrekt hen til de benyttede FN fødselsdata, hvorfor udvalgsflertallet tager fejl, når det hævder, at

der er tale om uoplyst konstruktion, substitution med fiktive data, eller grov uagtsomhed fra min side.

Ad 2. Begrundelse

Man kan spørge sig selv, hvorfor jeg ikke omhyggeligt redegjorde for alle disse metodedetaljer i Decay-artiklen? Forklaringen er både simpel og bydende. Det kunne simpelthen ikke fysisk lade sig gøre, fordi ”*Personality and Individual Difference*”-journalen har en maksimal øvre grænse på 5.000 ord for en forskningsartikel. Dette er et særligt problem for en artikel, der forsøger at integrere evolutionsteori med konkret adfærdsgenetik, IQ, fertilitet, og demografi.

Efter adskillige tekst- og kildereduktioner i første-udkastene til Decay-artiklen, bad redaktørerne mig om yderligere at reducere tekst og antal referencer i den endelige version før copy-editing. Hele processen endte med, at teksten, metodebeskrivelsen, og kildehenvisninger måtte kortes voldsomt ned til i alt 5.117 ord, hvorefter redaktøren modstræbende accepterede artiklen. Som respons på min protest, bemærkede redaktøren blot tørt, at de fleste artikler fremstod med større prægnans efter reduktion til 5.000 ord!

Sådanne redaktionelle restriktioner indebærer, at det ganske enkelt ikke er fysisk muligt at opfylde udvalgsflertallets krav om fuldstændige og udtømmende tekstuelle redegørelser, metodebeskrivelser, links, og kildehenvisninger.

Jeg skal bede udvalgsflertallet om at specificere helt præcist, hvilke regler det mener bør være fulgt i de tilfælde, hvor en forsker anklages for videnskabelig uredelighed, efter at et videnskabeligt tidsskrift først har pålagt ham kraftige tekst- og kildemæssige restriktioner, som uomgængelig betingelse for publikation og efter, at adskillige internationale, anonyme, peer-review specialister har erklæret sig tilfreds med artiklen? Kan udvalgsflertallet dokumentere en særlig ekspertise, der strækker sig ud over de internationale specialister?

Jeg savner endeligt udvalgsflertallets rationelle begrundelse for at påstå, at jeg skulle have nogen særlig interesse i bevidst at ville ”begå grov uagtsomhed” ved at søge at dølge kilden til officielle fødselsdata, miskonstruere officielle data, eller konstruere fiktive data.

3. Skyggeforfatterskab

Et udvalgsflertal fandt, at undertegnede ”ved at fremstå som eneste forfatter til Decay-artiklen har begået et alvorligt brud på god videnskabelig praksis i form af ’uretmæssig angivelse af forfatterrolle’ ... og ”at dette brud var sket forsætligt, og at indklagede [læs: undertegnede] således havde begået videnskabelig uredelighed. Et mindretal ”.... fandt, at indklagedes manglende angivelse af X’s bidrag ikke kunne karakteriseres som et alvorlig brud på god videnskabelig praksis”

Igen hviler flertalsafgørelsen på faktuel forkerte præmisser.

Det er således direkte forkert, når UVVU flertallet refererer klagerne for, at der skulle have **foreligget en aftale** om, at X (her, og i det følgende bruger jeg UVVUs X-konvention) ikke skulle optræde som medforfatter. En sådan aftale har aldrig foreligget. Eksistensen af denne aftale

burde have været dokumenteret, før UVVU begynder at inddrager sådanne løse spekulationer i sagsbehandlingen.

Det er også forkert, at undertegnede har overtrådt **Vancouver-reglerne**. Ganske som i mine hundredevis af rapporter, projekter, og publicerede artikler og bøger har jeg fulgt disse regler til punkt og prikke.

På adressen:

http://www.authororder.com/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=31&Itemid=28 findes en beskrivelse af, hvad der kræves for at optræde som medforfatter:

“The Vancouver Protocol is internationally recognized as the standard for determining authorship on publications. The Vancouver Protocol was first described by the International Committee of Medical Journal Editors and is now applied across all disciplines in the world's top universities. The principles of the Vancouver Protocol are simple. The Vancouver Protocol states that in order to be credited as an author, each and every author on a publication needs to have been involved in the:

1. Conception and design, or analysis and interpretation of data

AND

2. Drafting the article or revising it critically for important intellectual content

AND

3. Final approval of the version to be published.

Note the "AND"s here. It isn't enough to have done just one or two of these things – a legitimate author would need to be involved in all three to be acknowledged as an author”.

Bidraget fra X drejer sig på ingen måde om en sådan total-involvering.

Hans rolle i projektet var derimod klart defineret på forhånd. Han optrådte som **yderst kompetent, betalt dataindsamler, og konsulent for hvordan en helt almen annuitetsmodel, som enhver kan anvende til at beregne sin egen pension med, brugtes mest hensigtsmæssigt til analyse af data, som jeg havde specificeret, og som gik betydeligt ud over de data og emner, X hidtil havde beskæftiget sig med gennem mange år (læs: IQ, evolution, adfærdsgenetik, FNs fødselsdata).**

X har *ikke skrevet et eneste ord i Decay-artiklen*, idet han hverken har formelle eller faglige forudsætninger for sofistikeret videreudvikling af koordineret forskningen inden for områderne: Intelligens, adfærdsgenetik, og evolutionsteori. Disse forudsætninger er bydende nødvendige at kunne koncipere, ”designe”, og ”interpretare” Decay-artiklen. Direkte adspurgt om sine faglige forudsætninger, svarede X mig den 3. juni 2009, at ”IQ-en og eventuelt genetik kunne sagtens være noget jeg skulle forsøge at sætte mig mere ind”. Den 10. august 2010 skrev X videre: ”

Jeg har faktisk ingen interesse i at skrive noget i en artikel om gennemsnitlige IQ i DK, der bliver gennemsnitligt lavere af at der tages flere ind med lavere IQ - det kan et barn på fem år forstå -, heller ikke selvom det, der sættes i værk for at overvise nogle få uddannede/ godkendte/indkapslede herom selvfølgelig skal have et touch af noget såkaldt videnskabeligt”.

X har, af disse grunde, hverken konciperet eller designet artiklen.

X har, af samme grunde, heller ikke ”drafted” eller ”critically revised” Decay-artiklen for ”important intellectual content”.

Derimod har X har lagt hele sin betydelige ekspertise ind i en omhyggelig og omfattende dataindsamling. Han har også **anbefalet et på mindre præciseringer og sproglige korrektioner** af mit fremsendte udkast til metode-sektionen, herunder korrekt beskrivelse af metode, dataindsamling, og den helt generelle annuitetsmodel, der anvendes i mit særligt designede projekt.

At dette bidrag er væsentlig for korrekt beskrivelse af dataindsamlingen af officielle, alment tilgængelige data og den i øvrigt ret simple og almene annuitetsmetode, kan der ikke herske nogen tvivl om.

Ligeledes kan der heller ikke herske tvivl om, at dette bidrag ikke er tilstrækkelig til at opfylde Vancouver-reglerne krav om ”Conception” AND, ”Design” AND ”Interpretation” AND ”Drafting” AND ”Critical revising” i forbindelse med Decay-artiklen, idet Decay-artiklens hovedsigte, som ofte nævnt, er intelligens, adfærdsgenetik, og evolution.

Slutteligt opfyldte X heller ikke Vancouver-reglernes omfattende krav om medforfatterskab, idet han **ikke godkendte det endelige manuskript**.

Det er derfor min påstand, at udvalgsflertallet tager fejl, når det påstår, at **X bidrager væsentligt til Decay projektet mht. Conception, Design, analysis, interpretation, drafting, critically revising for important intellectual content, and final approval of the version to be published.**

Jeg altid har haft for vane a priori at søge afklaring af ansvar og rettigheder i forbindelse med mine utallige forskningsprojekter. Derfor skrev jeg den 17. august 2010 til X:

”Det er min erfaring fra universitetsverdenen, at det er vigtigt at være meget klar i mælet når man taler on overdragelse af analysemateriale og publikationsret? (Der findes ikke så få grimme eksempler på, at ellers gode data forblev ubrugte på grund af ligegyldige misforståelser). Lad mig derfor spørge: Betyder de kr. 20.000,- overdragelse af regnearket, supervision, og eneret til publikation af resultaterne? I øvrigt er jeg ikke i tvivl om din arbejdsindsats, og har det dårligt med ikke at kunne finansiere den efter fortjeneste. Din og min situation viser, at der er noget helt galt i systemet, men det er en længere historie”.

X mailer samme dag tilbage til mig:

”Når vi kommer til den del af modellen, der beskæftiger sig med IQ, er modellen alene din, hvis du anskaffer”. (sic.)

Næste dag følger X til:

”Det ekstra alternativ med FN-fertiliteterne tager også 3-5 dage afhængig af, hvor mange tilfældige småproblemer jeg render ind i undervejs”.

Denne korrespondance viser, at mine betingelser for at købe regnearket var, at IQ og FN fertilitetstal nu blev indføjede som helt nye analyse-elementer. X's tidligere publicerede analyser og regneark indeholder ikke disse elementer. Det er således ukorrekt at påstå, at indklagedes og X's modeller, analyser, og figurer er stort set identiske. Der er u-erkendte væsensforskelle.

Hvad angår beskyldning for plagiering blev jeg bekymret over, at X begyndte at sætte dele af den nye analyse og mine tekstudkast på nettet. Jeg skrev derfor til ham den 10. august 2010:

” En forudsætning for at kunne publicere tallene og kurverne i "Personality and Individual Difference"-journalen er, at de ikke har været publiceret før, incl. på nettet”.

Efter at beskyldninger om plagiat blev rejst af klagerne i dagspressen, understregede X i et interview i **Information** (20. september 2011) at ”Det er mig, der har skrevet af fra Helmuths formulering”.

Til trods for, at X klart ikke opfyldte alle Vancouver-reglerne for medforfatterskab, sendte jeg alligevel ikke mindre end to separate skriftlige opfordringer, hvori jeg opfordrede X til at optræde som medforfatter. Dette skyldes primært, at han (godt nok mod behørig betaling) havde **sparet mig for et særdeles tidskrævende og monotont arbejde** i forbindelse med downloadning af relevante officielle data for ikke mindre en 235 forskellige oprindelseslande.

Men selv her er det værd at bemærke, at selve **downloadingen ikke i sig selv kræver særlig ekspertise**. Enhver, der udviser tilstrækkelig tålmodighed, kan i øvrigt fagligt forudsætningsløst downloade disse officielle data. Derimod er det klart, at indfasning af disse data i Decay-artiklen kræver særlig viden om IQ, adfærdsgenetik, og evolution.

Lad mig sammenfatte dette afsnit. Jeg har to gange skriftligt opfordret X til at optræde som medforfatter på Decay-artiklen. To gange afslog X invitationen. Den ene gang tilføjede X helt eksplicit, at han ikke ønskede at skrive noget i artiklen.

Jeg kan derfor klart afvise flertallets anklage om, at jeg i forbindelse med forfatterrettigheder have begået ”et alvorligt brud på god videnskabelig praksis” og at ”dette brud var sket forsætsligt”.

Jeg må også afvise flertallets anklage om, at jeg har brudt praksis ved ”uretmæssig angivelse af forfatterrolle”, idet jeg kan dokumentere, at jeg har overholdt Vancouver-reglerne til punkt og prikke. Dertil kommer, at hverken jeg, et udvalgsflertal, eller nogen anden instans kan tvinge et andet menneske i et frit land, til at sætte sit navn på noget, som han eksplicit meddeler, at

han ikke ønsker skal bære hans navn. Slutteligt skal jeg bede udvalgsflertallet om at anvise mig dets retsmæssige grundlag for at kunne tvinge et andet menneske til, mod sin vilje, at sætte sit navn - selv på en kort "Acknowledgement"-note eller andet - eller, alternativt, for at kunne fastslå, at et andet menneske er videnskabelig uredelig, hvis han ikke tvinger dette andet menneske til medforfatterskab, efter at to klare invitationer har slået fejl.

4. Henstillingen om tilbagetrækning af Decay-artiklen

Jeg skal slutteligt bede om en reference til den jurisdiktion, der giver UVVU-flertallet mandat til at henstille, at jeg trækker min Decay-artikel tilbage. Der er tale om forskning, der **ikke har modtaget dansk støtte**. Den er udført af en **privat** pensionist, og den er **publiceret i et anerkendt udenlandsk anonymt peer-reviewet tidsskrift** på et af verdens førende videnskabsforlag.

Uden at have modtaget en sådan fyldestgørende henvisning til denne jurisdiktion, ser jeg ingen grund til at efterkomme udvalgsflertallets henstilling om at trække Decay-artiklen tilbage.

5. Konklusion

UVVU-flertallets påstand om, at indklagede har foretaget "brud" på god videnskabelig praksis, at dette skulle være sket "forsætligt", og at undertegnede dermed "havde begået videnskabelig uredelighed" hviler på et ukorrekt grundlag.

Hertil kommer, at sagsbehandlingen har være utilgivelig lang, unfair, og lemfældig.

Jeg skal, med udgangspunkt i dette, opfordre udvalgsflertallet til at frafalde indstillingen om anklage for videnskabelig uredelighed, og henstillingen om tilbagetrækning af Decay-artiklen.

Med venlig hilsen

Helmuth Nyborg

Adslev, den 14. juli 2013.

PS. X har godkendt dette høringssvar.

Bilag 1 vedlagt.